

[Socialministeren.]

lovgivning mere tidssvarende, men jeg finder det ikke rigtigt at rive spørgsmålet ud af sin sammenhæng og ønsker derfor at afvente kommissionens betænkning.

Petra Petersen: Jeg forstår godt, at der foreligger en del problemer, der står i forbindelse med andre love, men når ministeren nu siger, at vi snart kan vente denne kommissionsbetænkning, vil jeg gerne spørge — vi har jo ventet længe på den sygeforsikringskommission — om ministeren her kunne sige, ikke bestemt, det ville vel være for meget at forlange, men dog noget om, hvor længe man skal vente. Når ministeren siger „snart“, kan man så vente ved begyndelsen af næste folketingsår at få fremsat et lovforslag?

Socialministeren (Bomholt): Jeg venter, at sygeforsikringskommissionen afslutter sit arbejde i løbet af et par måneder, nu i forsommeren, og at forslag derefter kan fremsættes til efteråret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Carsten Raft* til ministeren for offentlige arbejder:

„Der fremkommer i disse dage offentlige forlydender om en forhøjelse af statsbanernes takster, som ifølge deres karakter må menes at blive særlig belastende over for de faste passagerer i byernes omegn. Vil ministeren i tinget give en redegørelse for sine overvejelser på dette område?“

Carsten Raft: De meddelelser, der er fremkommet om takstforhøjelser, har vakt megen harme i befolkningen ude omkring i byens omegnskommuner, som for det første er faste kunder og derfor ved disse takstforhøjelser får et tillæg til deres leveomkostninger, og som for det andet er trafikanter i et område, der vel nok skulle være det gunstigste i økonomisk henseende, idet der her er mindst underskud. Derfor er det lidt urimeligt, at der netop skal tages dækning for underskuddet andre steder i det pågældende område.

Jeg har ment, det var naturligt, at den højtærede trafikminister fik lejlighed til at

give en redegørelse for sine overvejelser på dette område. Jeg erkender imidlertid, at når der lige er givet meddelelse om, at der skriftligt er blevet fremsat et lovforslag, må vi vel afstå fra at få den redegørelse og diskussion ved denne lejlighed.

Jeg forstår, at der er sket en nogenlunde gunstig udvikling, medens forslaget har ligget i ministeriet, men at det urimelige moment alligevel eksisterer stadig væk. Det beklager jeg, men jeg vil afstå fra en videre diskussion, indtil jeg nu på tryk får ministerens redegørelse for hans overvejelser og beslutninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Asger Jensen* til handelsministeren:

„Hvormed begrundes handelsministeren, at der i henhold til lov om egnsudvikling ydes lån eller statsgaranti for lån til bygning af hoteller og sommerhuse?“

Asger Jensen: Der kom ved vedtagelsen af loven om egnsudvikling en betydelig ængstelse til orde her i salen. Det samme var tilfældet angående den ny bestemmelse vedrørende loven om beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, hvor der blev åbnet adgang til offentlige investeringer i værkstedshuse. Alle her i salen nærer naturligvis stor interesse for den industrielle udvikling. Diskussionen drejer sig alene om, ad hvilke veje man bedst fremmer en sådan udvikling. Den ængstelse, vi har givet udtryk for, skyldes i særlig grad, at vi ikke har tillid til, at statsmagten har de rigtige forudsætninger for at bedømme, hvor investering bør finde sted; desuden har vi påpeget, at det vil blive en meget svær opgave for staten at begrænse sig til bestemte områder.

Så vidt man kan læse af loven om egnsudvikling, har den til hensigt at ophjælpe den industrielle udvikling, men det synes allerede, som om den højtærede handelsminister fortolker dette begreb overordentlig vidt. Jeg har foreløbig kun pressemeddelelser og referater af den højtærede ministers udtalelser at holde mig til; men jeg vil dog indtil videre gå ud fra, at det, der har været fremme om sommerhusbyggeri for skatteydernes penge, nærmest må